

במשך שנים היו ליקי בן-דוד קונפליקטים קשים, הקשורים בדימוי הגברי ובתגובות החברה למקצוע שלו — קוסמטיקאי. היום הוא משוחרר מכל אלה ושלם עם עצמו. הוא בחור נאה, בעל חזות ספורטיבית-גברית. יש לו עיניים כחולות כמו לאמו ולשתי אחיותיו, שפם עבות ותווי פנים, הדומים בצורה מדהימה לאליוט גולד.

לא גידלתי את השפם כדי לשכנע בגבריות שלי, הוא צוחק, ואחרי-כך מרצין ואומר: „את המשוואה המגוחכת, כאילו גבר פלוס קוסמטיקה שווה הומו, אני מכיר כבר שנים. אכלתי את זה מכל הכיוונים. פעם זה הפריע לי. היום זה כבר לא נוגע לי לקצה הציפורן“.

הוא נשוי ויש לו תינוקת בת חצי שנה, והוא יכול בשקט להתחרות עם אשתו בטיפוח העור ובשימוש בקרמים ובמסכות.

„כשאתה במקצוע הזה ומבין את הביולוגיה של העור ואת תהליכי ההזדקנות שלו, אתה יודע שאין שום הבדל בנושא בין נשים לבין גברים. אני לא מדבר על איפור והתייפפות. אני מדבר על בריאות העור, על היגיינה ואסתטיקה. מבחינה זו, הנורמות לגבי הבדלים בין גבר לאשה, בשטח זה, הן טיפ-שיות“.

לפני שבחר סופית במקצוע הקוסמטיקה, למד צילום ועסק בצילום תעשייתי. הוא מודה שבאי-זשונה נקום מדרגת לו עדיין המצלמה בקצות האצבעות, אך לא עד כדי נטישת מקצועו הנוכחי, אותו „ירש“ מאמו, הקוסמטיקאית מרי.

על אמו, (סבתא לשלושה נכדים שנראית צעירה להדהים) אפשר לומר, כי פניה הינם הפרסומת הכי טובה למקצועה. היא מתכוננת בבנה במבט של מעריצה ואומרת: הילד הזה כבר סוחב לי את הל-קוחות. כל הפציינטיים, נשים וגברים, שלא רצו בעבר לשמוע על טיפול בידיו של גבר, מהחכים היום בתור כדי להתקבל דווקא אצלו. יש לו מגע מיוחד ונדיב בכפות הידיים. אלו ידיים עם נשמה. ואת זה, בניגוד לידע ונסיון, אי-אפשר לרכוש עם הזמן או בבית-ספר. עם זה, כנראה, נולדים“.

קיבוץ וציונות

כאשר היא נשאלת אם היא הייתה זו אשר „גילתה“ את בנה וכיוונה אותו למקצוע, היא פורצת בצחוק רועם. „מה פתאום? בכלל לא חשבתי שזה מעניין אותו, ובכלל לא בניתי על הילדים כעל דור ההמשך במקצוע שלי. מאידך, גם לא לחצתי עליו שילך למקצוע גברי, או שיהיה רופא או עורך-דין. המסר שהעברתי לכל ילדי הוא מסר של אושר אישי ובחירה חופשית, משוחררת מסטיגמות חברתיות. המוסר שלי היה: עשו רק מה שבי-אמת מתאים ומעניין אתכם“.

היא הגיעה למקצוע בגיל 18, כשכבר היתה נשוי-אה (מגיל 17), ובעקבות אירוע פרטי לא נעים. „מה שקרה לי, הוא תופעה, הקרויה בשפה המקצועית, פצעים בין-לילה. בוקר בהיר אחד, כל הפנים שלי היו מכוסים פצעים איזונים. הייתה בת 18. עד היום אני לא יודעת מה הסיבה. בדרך כלל מניחים שהתופעה קשורה בליקוי פתאומי בבלוטות החלב, כתוצאה מטראומה נפשית או גופנית“.

„כשאני מטפלת כיום באנשים עם פצעים כאלה, אני תמיד מנסה להגיע לגורם הנפשי, ולא אחת יש צורך בעזרת פסיכולוג, כדי להתגבר על הבעיה. לפעמים הסיבה היא שקופה. המון סטודנטיות וסטודנטים מגיעים אלי עם פצעים שהופיעו בין-לילה, כתוצאה מלחץ חזק, לפני בחינות מכריעות. על הבעיה שלי לא הצלחתי מומחי העור בארץ להתגבר. הסבל שלי היה גורא. בעידודו של בעלי, נסעתי לחפש מרפא בצרפת. שם התוודעתי לרא-שונה לענף הקוסמטיקה הרפואית. עד שנפטרתי מהפצעים, כבר הייתי בתוך המקצוע“.

הבעל, איש צבא קבע בעבר ואחרי-כך קבלן חשמל, נפטר לפני כ-13 שנה, ממחלת הסרטן. „הוא דחף אותי להעמיק במקצוע. הוא דחף אותי שלא להיתקע עם מסך יוצי סטנדרטי, כקוסמטיקאית מרגבלה, אלא ללמוד את תורת העור בצורה הכי יסודית בחי, כדי לעזור לאנשים הסובלים מב-עיות“.

יקי וזכר את אמו ואת אביו יושבים ביחד בלי-לות, על ספרות רפואית, ולא יוצאים לבלות. אבל

חלומות הילדות שלו הוליכו אותו, כנער, לכיוון שונה לקיבוץ אלונים.

„בשבילי, קיבוץ, אדמה, חקלאות היו הציונות, וציונות זה דבר שהלך חזק בבית שלנו“.

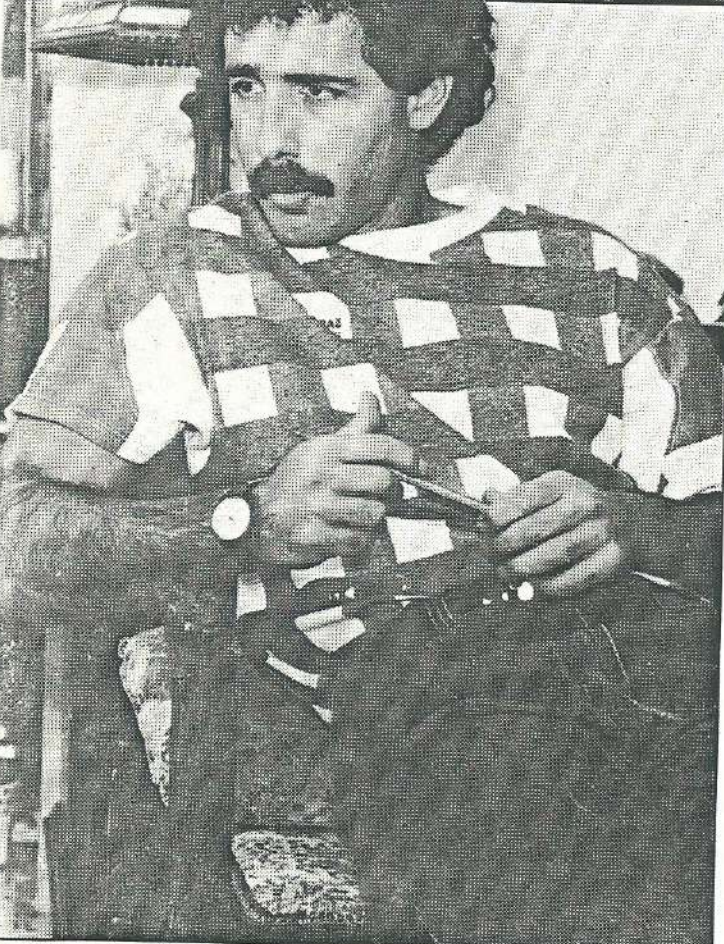
„בחיכון הצטרפתי לקיבוץ, ונשארתי שם עד אה-רי השירות הצבאי, כשהתגייסתי, היה ברור שאש-תדל להיכנס לסיירת. הכיוון הקרבי, הגברי, המת-נדב, היה מובן מאליו לגבי בני-קיבוצים. את השי-רות הצבאי עשיתי בסיירת שקד, וממש לקראת סוף השירות הצבאי, נפצעתי“.

„זה קרה בחופשה. כבר אז הייתי משוגע על סו-סים ועל רכיבה. הסוס עליו רכבתי מעד. עפתי

מגבו והסוס נחת לי על הרגל, שנפגעה אנושות. את הנוקים והכאבים אני סוחב אתי עד היום. בכל זאת אני לא מוותר על ספורט. גם על רכיבה ועל טניס“.

אחרי השירות הצבאי הוא עזב את אלונים והלך ללמוד צילום ב„סטודיו 18“ — עוד הלום ילדות שנשא בלבו. כשנתיים עבד ביהוד עם צלם פרסומת ותעשייה, ובעצמו נלכד על-ידי צלמים, כאובייקט לצילומי פרסומת לטיגרויות ולבנק.

„התפתיתי להצטלם פעמיים בלבד, כשקולגות ביקשו שאעשה להם טובה“, הוא מסביר. „יותר, לא רציתי לשמוע על זה. היו כאלה ששאלו אותי,

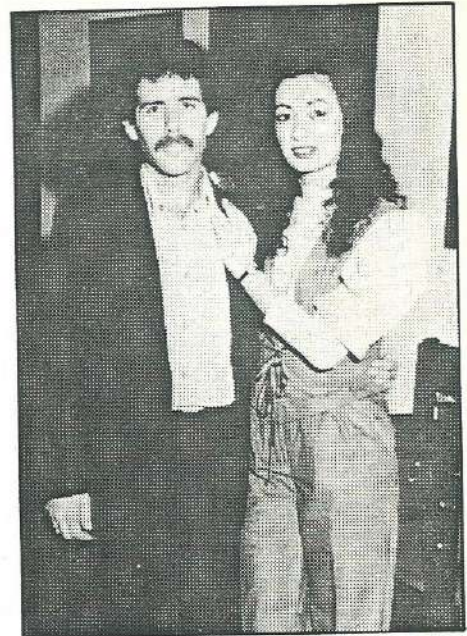

יקי ואמו מרי עובדים בקליניקה המשותפת

נזאת רחל שובל

צילם אבי שטיל

„הבעיה העיקרית לא הייתה מה יגידו, אלא בהתמודדות עם עצמי ועם מה שאני באמת“

יקי עם אשתו רוחלה, אותה הכיר כאשר הגיעה לקליניקה כלקוחה ונשארה לעבוד

יותר מאוחר: למה קוסמטיקה כן ודוגמנות פרסומת לא? אני לא מבין איך מדברים על שני הדברים באותה נשימה. מה מעניין בלהצטלם? אין בזה שום עשייה, שום אתגר, שום השקעה של ידע ויי-כולת. אובייקט לצילום זה אחד שיש לו גטיה להב-ליט את חיצוניותו. הנטיה שלי, כקוסמטיקאי, היא הפוכה: להבליט ולפיתח את חיצוניותם של אנ-שים אחרים."

דומיית מבוכה

לאחר כשנתיים בענף הצילום, נסע יקי להשתל-מות באירופה, ובמקום לחזור משם עם מטען מק-צועי בתחום הצילום, שב עם דיפלומה של קוס-מטיקאי. עד היום, לדבריו, אין לו הסבר איך קרה, שונה את התוכנית המקורית ודבק דווקא בקורסים לקוסמטיקה ולטיפול בעור.

„משחו בשטח הזה כבר היה בתוכי לפגי כן, באופן בלתי מודע. אולי בגלל שראיתי תמיד את הפציינטים של אמא מגיעים אליה שפופים, ויוצ-אים. אחרי סדרת טיפולים, כאילו נולדו מחדש. יש משוה דרמטי גורא בנושא הקשור לפגיו של אדם. כאשר כן-אדם אינו מסוגל להציג כלפי העולם את פגיו בגאווה, זה משפיע עליו בכל התחומים. הוא מתגמד."

„התחלתי ללמוד בצורה רצינית ובאינטנסיביות לא רק אצל אמא. גם בחו"ל. בכל הקורסים שעשי-תי בחו"ל, תמיד היו בחורים. בצרפת, למשל, פג-

שתי יותר קוסמטולוגים גברים מאשר נשים. ואילו בארץ הייתי תלמיד יחיד בין נשים, בבית-הספר של אנה לוטן.

„החברים שלי היו המומים. דווקא אתה? שאלו. מה לך במקצוע נשי? כשהייתי מגיע למקום שלא הכירו אותי ומספר כמה אני עוסק הייתה משתררת דממה למשך כמה דקות. רבים שואלים אותי עד היום: או אתה ממש מטפל, או שרק מתעסק במ-כירת תכשירים?

„בחורות שהיכרתי גילו הסתייגות ממני, ורק אם הקשר נמשך והן הכירו אותי מקרוב, הקרח נפתח. הייתי די מבולבל. תמיד הן היו רצות אחרי, ופתאום הן ברתו."

„אבל הבעיה העיקרית לא הייתה מה יגידו ומה חושבות הבנות, אלא בהתמודדות עם עצמי ועם מה שאני באמת: לא לתת לדימוי העצמי להיפגע ולהמשיך להתאמן שאני אותו יקי, אותו הגבר."

„אמא הייתה מחזקת אותי ואומרת: הבעיה היא לא שלך, אלא שלהם. אתה טוב, אתה מקצועי, ואם אתה משוכנע שזה המקצוע שבו בחרת, אסור שת-גובות הסביבה ישפיעו עליך."

ומה אמרו לקוחות, כאשר נתקלו פתאום ביד הג-ברית המושחתת את פניהן בקרמים ומטפלת בפצ-עיהן?
„בבעיה רצינית לא נתקלתי מעולם. בהחללה, מספר נשים דתיות הסתייגו ממני, אבל אפילו בס-קטור הזה, הרוב הגדול טען, שאם אשה יכולה ללכת לרופא נשים היא יכולה לקבל טיפול גם מקוסמטיקאי."

„אפילו היום יש פציינטיות חדשות, שמביטות בי בהפתעה ובהשתוממות, אבל זה עובר להן כשהן רואות את הנשים הנכנסות והיוצאות מהחדר ושור-מעות מהן דיווח על הטיפול."

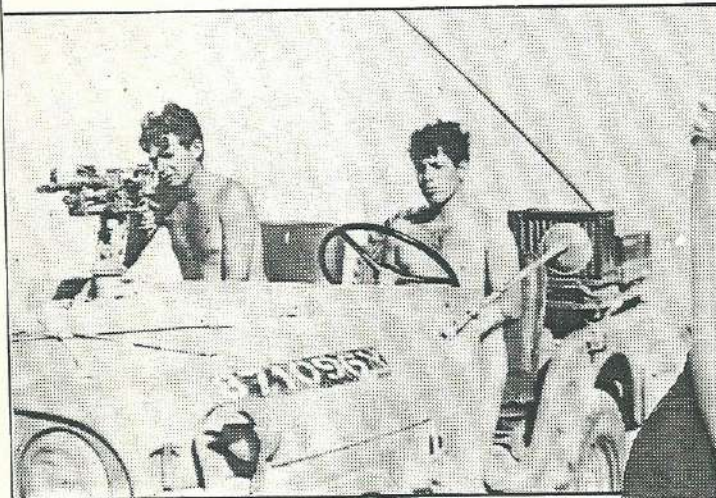
לאחרונה מחליף יקי את אמו בניהול המכו-ן, בשל נסיעותיה התכופות לחו"ל, כשותפה במחקר של חברת תרופות אירופאית, העוסקת בפיתוח תכשיר חדיש נגד פצעים. „החברה יצרה קשר עם אמי, בעקבות דו"ח שקיבלה על הטכניקה של אמא לטיפול בפצעים. אמא היא המבצעת עבורם את הע-בודה הטכנית עם פציינטים באנגליה, בגרמניה וב-אוסטריה. כל העבודה מתבצעת בבתי-החולים, שם מאושפזים האנשים בשל בעיות עור חמורות."

„המחקר עצמו מתבצע בסרדיות גמורה, מט-עמים מסחריים, ואמא אינה מקבלת תשלום עבור עבודתה, מלבד הוצאות הנסיעה והשהייה בחו"ל. אבל הנסיון הידע שזה מוסיף לה, לא יסולא בפז. הוא עצמו מרבה לנסוע לחו"ל, לקונגרסים ול-השתלמויות, מתוך כוונה להתעדכן ולהיות כל הזמן עם היד על הדופק, לגבי מחקרים וחדושים. אחד מאותם חדושים הוא תכשיר הפלצנטה (שיליה), שנכנס לאחרונה לשימוש גם בארץ."

(פרץ פנעבר 85)

הטיפוח לא נפל רחוק מהעץ

יקי בן-דור הוא קוסמטיקאי, בנה של קוסמטיקאית נכון שבתחילה הוא ניסה „לברוח" מייעודו, ועסק בדברים אחרים, אולם לבסוף הוא נקלט במכון לקוסמטיקה המשפחתי, ועתה הוא כבר „גונב" לקוחות מאמו

יקי (מימין) בתקופת שירותו בסיירת בתצלום מימין: עם אמו מרי (במרכז) ואחותו ניצה

הטיפוח לא נפל רחוק

(סוף מעמוד 43)

...כשהייתי ילדה בבולגריה, מספרת מרי בן-דוד, הייתה סבתא שלי מספרת לי שהמילדות הפרי שיות נהגו למרוח על פניהן את נוזל השליות, מתוך אמונה שכל מה שקשור בחינוך הוא בעל סגולות ליופי, לבריאות ולמזל.

...מובן שהתייחסתי לסיפורים בזלזול וחשבתי שזה מנהג פרימיטיבי. אבל סיפורי הסבתות על סגולותיה של השיליה המשיכו להתגלגל כשהם מל-וים בסיפורי ניסים ונפלאות על עורן הצה של המי-יילדות, שנשארו רענן ויפה עד גיל זיקנה.

...בשנים האחרונות, כשנודע לי שהמדע המודר-ני חוקר את סגולותיה של השיליה נזכרתי בסי-פוריה של סבתא ואכן התברר, כי בשיליה קיים הרכב חומרים, המגן בצורה מופלאה על רענונות של תאי העור. מובן שלא מדובר בתרופת פלא שמסוגלת למחוק קמטים, אבל הוכח שבטיפול שי-טתי ונכון, ניתן להאט בצורה משמעותית את קצב הודקנות העור.

מתוך מדענות לנושא ומתוך הבנה שאותם חוקי טבע פועלים על גברים ונשים כאחד, מקפיד יקי לטפל בעור פניו בהתמדה ובעקביות.

מאפסר-שייב הוא מתנזר באופן מוחלט, משום שהחומר צורב, לדבריו, את עורו היבש. למרבה הצער, הוא אומר, אצל רוב הגברים בארץ מת-חילה תודעת הטיפוח וגם נגמרת בנושא האפסר-שייב. הם שופכים על עצמם כמויות מי-גילוח, בלי לדעת אם זה מתאים לעורם או מזיק. היום, רבים מגיעים אלינו עם חריצים עמוקים של יובש בפנים, חריצים שהתהווו טרם זמנם. והם מתפללים שדווקא הם, בעלי התודעה האסתטית, נראים מבוג-רים מגילם.

אחת לחדשיים-שלושה מפקיר יקי את פניו בדי-אמו או אחותו לניקוי פנים וסחי. הוא מקפיד על ניקוי פניו בחלב פנים יום-יום, כפי אין שום סיבה לאגור על הפנים את כל הלכלוך והפיח של האו-רובוסיים.

למישה הוא הולך בפנים נקיות. שום מסיכה ר-שום קרם. כל בוקר, אחרי הגילוח, הוא מספיג אל עורו קרם לחות, ומשתדל לחזור על הפעולה במשך היום. הטיפול הביתי כולל גם אחת לשבוע, מסיכה ויטמינית, ופעם-פעמיים בשבוע - קרם מיוחד מ-סביב לעיניים.

אשה אחרת אולי היתה מתפקעת מצחוק אבל לא אשתו. רעיתו, רחליה, מתייחסת בטבעיות גמ-ורה להרגלי טיפוח העור של בעלה, וזה לא מפליא, לאור הרקע להיכרות שבין השניים. הוא הכיר את רחליה לראשונה לפני שנים אח-דות, כשהגיעה לקליניקה שלו כפציניטית, ונשארה לעבוד כאסיסטנטית של מרי. באותה תקופה שררו ביניהם יחסי עובד מעביד בלבד. כשנתיים אחרי שעזבה את העבודה בקליניקה, נפגשו במקרה פעם נוספת, והרומן החל לפרוח.

...מי הם הגברים שבאים לטיפולים בקליניקה? הרבה אנשי אל-על, דיילים וטייסים, שעבורם הטי-פול בעור ממש חיוני, בשל תנאי האוויר בגבהים, המשפיעים לרעה על העור, הרבה נפרים שסובלים מפצעי בגרות, גברים שהגיעו למדענות של טיפוח העור. כן באים גברים ונשים לבקנים ובהירי עור במיוחד, לשם צביעת הריסים. מתברר כי לבעלי ריסים מאוד בהירים, תודר הרבה אור לעיניים, אפילו בימים שהשמש אינה יוקדת. צביעת הריסים יוצרת מסך הגנה.

...הרבה גברים באים לתפוס קצת צבע, או לשי-מור על השיוף הקיים, במיטת השיוף הסולרית. וחשוב מאד לציין שמדובר במכשיר ללא קרני ה-U.V.B המזיקות, הגורמות להרחבת כלי-הדם, לכ-ויות ולקמטים בעור. בעבר לא ידעו לסנן את הק-רניים האלה, והנוק עלה על התועלת.

בקרב מתעדת משפחת בן-דוד למסד את התו-דעה הקוסמטית, ההולכת וגוברת בקרב גברים, ולפתוח בקליניקה מהלקה נפרדת לגברים. הגברים המצוינים בסחר הלב, אך עדיין מסתייגים מקרמים, מסכות ושאר מוצרי טיפוח, יוכלו אולי להתעוד-דיק, כמודל לחיקוי: גם גברי, גם מטופח וגם משוחזר מתסביכים.

חנן יובל

(סוף מעמוד 43)

את השיר, "עד מתי" הקדיש לבן-דודו אורי בילב-סקי, הצנחן שהיה הקורבן הראשון של המלחמה בלבנון. אחד מנור כתב את המילים לשיר, חנן הלהינו. כשהאחד צריך לכתוב על אסונות, הוא לא צריך ללכת רחוק, אחיו הצעיר יהודה נפל במלחמת התשה.

השיר, אפשר גם אחרת, הוא תוצאה של פגישה בגליל עם סטף ורטהיימר שצפה בהופעתו. כביסומה של השיחה איתו הרגשתי שהוא חלוץ מרכזי בשדה הציוני של היום ושלמרות הכל ישנה אלטרנטיבה.

חנן מודה, שבחומר שלו יש הרבה ציונות. כן, סליחה, ציונות, ואני מתנצל, כי היום צריך לגלח את הזקן מהמלה הזאת. אבל לשמחתי, התקליט שלי מצליח אצל הנער ומי יודע, אולי זה סימן שחוזרים קצת לשורשים.

בתוכנית היחיד שלו הוא מבצע, לראשונה, שיר רים טובים ויפים, שהלחין לזמרים אחרים כמו "אני סימון ומאיו הקטן", אותו כתב ליוסי בנאי. הלהיטה הוא שירים, שכתב לחוה אלברשטיין, "כשצלצלת רעד קולך" (לנורית גלרון) ואחרים. וזהו מעין התגנקות, הוא מודה, אחרי הכל, השירים האלה הם שלי.

בהופעותיו מקפיד חנן יובל לשמור על הפרו-דוקציה הקטנה שלו והוא מגדיר את עצמו כפרפק-ציוניסט. אני שומר על האופרה שלי, לכן אולי אני מצליח. מעולם לא נתפסתי בלי תאורה הג-ברה הולמים ואף פעם לא באתי כדי להריבין כמה שירים עם הגיטרה. ברגע שאני מריח, שהפונקציה שלי היא בידור, אני יודע שאקלקח את הערב כמו שאני מבין בידור, אני שייך לבידור, וגם קונ-אני לא מוכן להיות הגרסה של הערב. אני מקווה צרט של הפילהרמונית הוא בעיני בידור. אבל שאנשים שמחים בתום ההופעה שלי, אבל אני לא

דברים בגליה

(המשך מעמוד 75)

הלכו לטיילת.

...ברחה, תזח הבריכה של מלון דן, מגשים גבינה בולגרית בהזמנה מיוחדת מהמחלבה בבנ-ימינה, אומר לה. יחד עם אבטיח זה הולך נהדר.

...אתה מתמצא, אמרה.

הוא הגיב בכדיחות, בדקלום של מבקר המיס-עדות בעיתון:

...בת זוגי הזמינה גבינה בולגרית פריכה ועשויה היטב.

גליה צחקת.

המוטיבה חיונית ורית הקב על האש הוסיפו להרגשתה הטובה.

...עכשיו אפשר להנות מהים-תיכוניות, אמרה.

אבייתר התרווח על כיסאו והביט בשרשרת ה-נורות הצבעוניות המתוחה מעל ראשם. מתעלם מכל האחרים המתענגים ליד שולחנותיהם.

...נראה לי שלא הבנת אותי נכון בפעם שעברה,

אמר.

...אנשים מחפשים רק את טובת עצמם, מחתה.

...גם את נראית עסוקה בעצמך.

(המשך מעמוד 100)

סלון גלרי מריוס

השלמות והידע הבינלאומי בחידושי עיצוב שיער

תספורות, פסים, גוונים ופרמנט

הנהלת: מריוס, מישל, דמו, דניאל וולארין

שמחים להודיע לכל לקוחותינו שעברנו מ"בוטי פאלאס" למספרה החדשה

ל-"גלרי מריוס", רח' רוינס 29, תל-אביב טלפון 52 59 22-03